

Hvor kan det nu være, at det er gaaet den højtærede Minister saadan? I disse to Aar er jo nemlig bortfaldet i høj Grad mange af Krigstidens Foranstaltninger. Det kan man se, naar man ser, hvad Tillægsbevilling og Finanslovbevilling udgør paa det sidste Aar, det, som vi nu slutter, og hvad Statsregnskabet for det sidste Aar i hans Forgængers Periode, 1919—20, udviser. Jeg er desværre ikke i Stand til at sammenholde de endelige Tal med hinanden. Ministeren har ikke oplyst, hvor de forskellige Afgivelser finder Sted. Men jeg maa antage, at de navnlig finder Sted udenfor det egentlige Driftsbudget, paa Formueanskaffelsesbudgettet. Sammenligner man Udgifterne paa Indenrigsministeriet og Landbrugsministeriet, som tilsammen i de to Perioder har haft de overordentlige Forhold, viser det sig, at der paa disse to Ministeriers Budgetter er i indeværende Aar en Mindreudgift i Forhold til 1919—20 paa 96 Mill. Kr. Det fremkommer derved, at de overordentlige Foranstaltninger efterhaanden er bortfaldet; altsaa, der er en betydelig Nedgang paa disse to Budgetter, som har haft de store overordentlige Udgifter. Hvor kan da det være, at Ministeren stadig bruger saa mange Penge? Undersøger man de øvrige Budgetter, faar man Forklaringen. Statsvirksomhederne har i Forhold til det sidste Statsregnskab en Merudgift paa 35 Mill. Kr., Statsministeriet har $\frac{3}{4}$ Million mere, Udenrigsministeriet 4 Millioner mere, Ministeriet for offentlige Arbejder $4\frac{1}{2}$ Million mere, Handelsministeriet $1\frac{1}{2}$ Million mere, Justitsministeriet hvedt 10 Millioner mere, Kirkeministeriet $1\frac{1}{2}$ Million mere, Undervisningsministeriet 20 Millioner mere, Krigsministeriet er opført med $5\frac{1}{2}$ Million mere og Marineministeriet med 6,3 Millioner mere — det skal jeg gøre en Anmærkning til —, Finansministeriet 12 Millioner mere, Renteudgifterne 11 Millioner mere og Pensionsudgifterne $4\frac{1}{2}$ Million mere — alt sammen Tillægsbevilling og Finanslovbevilling sammenlignet med Statsregnskabet for 1919—20. Tilsammen er der paa alle disse Budgetter en Udgift paa $116\frac{1}{2}$ Mill. Kr. mere end paa Statsregnskabet 1919—20. Derigenom er fuldkommen opslugt den Nedgang, som er fremkommet ved Bort-

fald af de overordentlige Foranstaltninger, og som fandtes paa Landbrugs- og Indenrigsministeriets Budgetter.

Jeg sagde, jeg skulde gøre en Anmærkning ved Krigsministeriets og Marineministeriets Budgetter, hvor Bevillingerne altsaa udviser en Merudgift i Forhold til tidligere paa henholdsvis $5\frac{1}{2}$ og 6 Mill. Kr. Dette antager jeg ikke vil komme til at svare til Statsregnskabet. Det hænger sammen med den Uvillie, som den højtærede Forsvarsminister har i Henseende til at oplyse om sine virkelige Udgifter. Det er bekendt, at han holder det hen saa længe som muligt af Grunde, som jo er vel bekendt for det høje Ting. Men selv om man mener, at disse Udgifter paa disse to Ministerier altsaa vil være gaaet betydeligt ned, naar vi kommer til Statsregnskabet, og altsaa være en af de Poster, som medfører denne Ændring i Billedet, som Finansministeren har skildret, vil det ses, at de samlede Budgetter, jeg her har nævnt, mere end opluger den Besparelse, som der har været ved Bortfald af de overordentlige Foranstaltninger. Dette er altsaa kun et lille beskedent Bidrag til Belysning af den megen Talen om de kolossale Besparelser, dette Ministerium gennemfører.

Naar man sammenligner de to Aars Udgifter med hinanden, ved man jo vel, hvori Hovedaarsagerne til Forskellen ligger. De ligger i disse ganske enkelte Forhold, to bestemte Dispositioner og et tredje Forhold, som i denne Henseende er alt dominerende, det er den højtærede Trafikministers Kulkøb, det er den højtærede Landbrugsministers Kornlovs- og Sukkerlovs-Udgifter, og det er endelig de uhyre store Udgifter til Arbejdsløsheden. Naar man nu sammenholder disse Ting med, hvad der i sin Tid blev sagt om den foregaaende Regerings Administration paa alle disse Omraader, faar man jo et levende Indtryk af Værdien af Kritikken og af de kritiserendes Evne til at føre en bedre Administration. Overfor disse mægtige Udgifter, disse Tab paa 70 Mill. Kr., paa 94 Mill. Kr. og 100 Mill. Kr. til Arbejdsløsheden er de Besparelser, som den ærede Ordfører for Venstre kunde nævne, at Sparekommissionen havde kunnet tilvejebringe ved sin Gennemgang